

DOI: 10.31866/2616-7603.3.1.2020.207499

УДК 338.483.12(73)

РОЛЬ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ У РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ США

Геннадій Балабанов*Доктор географічних наук, професор;**ORCID: 0000-0002-4404-7551; e-mail: gennady@balabanov.kiev.ua**Національний університет харчових технологій, Київ, Україна*

Анотація

Розкрито сучасний стан і структуру національного ринку туристичних послуг США. Виявлено особливості використання культурної спадщини як важливого ресурсу для розвитку туризму США. Основну увагу приділено аналізу ролі природних, природно-антропогенних або створених людиною об'єктів – музеїв у розвитку туризму США.

Ключові слова: США; туризм; культурна спадщина; музеї

Вступ

Глобальний етичний кодекс туризму проголошує: «Туризм – сфера, що використовує культурну спадщину людства і вносить свій внесок у її збагачення» («Всесвітня туристська організація», 1999). ЮНЕСКО та ЮНВТО, авторитетні спеціалізовані установи Організації Об'єднаних Націй, активно співпрацюють заради зміцнення зв'язків між культурою і туризмом. Одним з проявів цієї співпраці є спільна організація всесвітніх конференцій з питань туризму та культури ЮНВТО / ЮНЕСКО (м. Сіем Реап, Камбоджа, 2015; м. Маскат, Оман, 2017; м. Стамбул, Туреччина, 2018; м. Кіото, Японія, 2019). «Кіотська Декларація з туризму та культури: інвестуючи в майбутні покоління» підкреслює важливість сприяння транснаціональному партнерству, визначення спільних цілей між секторами туризму та культури для зміцнення міжкультурного діалогу, поваги до культурного різноманіття та соціальної згуртованості, посилення заходів з охорони матеріальної та нематеріальної культурної спадщини ("World Tourism Organization", 2019).

В умовах переходу туризму на рейки сталого розвитку зростає роль культурної спадщини туристичних дестинацій як спонукального мотиву до подорожі. Під час прийняття рішень туристами щодо географічної конфігурації майбутніх подорожей важливими орієнтирами є унікальність і культурна цінність об'єктів для відвідування. Сучасна практика США – найбільшої туристичної держави світу – демонструє справедливість наведених тверджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Теоретичні засади культурного туризму глибоко розкриті в роботах Г. Річардса (в основному на матеріалах Європи), а також у тематичній доповіді ЮНВТО «Синергія туризму та культури» за редакцією цього ж фахівця з Нідерландів ("World Tourism Organization", 2018). Колективна доповідь концептуального характеру з туризму культурної спадщини була підготовлена Міністерством торгівлі США та Президентським Комітетом з питань мистецтв та гуманітарних наук ("U. S. Department of Commerce", 2005). Слід зазначити змістовні розробки американських дослідників Б. Леві, Л. Мандали, Р. Розенфельда, Ш. Харгров та ін. Опубліковано низку праць методичного характеру, спрямованих на використання туризму культурної спадщини як інструменту місцевого розвитку, поширення кращих практик громад округів та міст США в цій царині (McNulty & Koff 2014; "Bellingham and Whatcom County", 2018). Більшість публікацій на пострадянському просторі присвячено загальним тенденціям розвитку туризму США (наукові праці Ю. Бекреневої, М. Грабар, А. Даринського, С. Пазізіної, С. Павлюка, І. Посохова, С. Тархова, Ю. Шевцової та інші).

Виклад основного матеріалу

США належить провідне місце на світовому ринку туристичних послуг. Сукупний внесок сектору подорожей і туризму до ВВП країни у 2019 р. становив 1 839 млрд доларів США (8,6 % загального обсягу ВВП). У секторі подорожей і туризму працюють 16,8 млн осіб (10,7 % загальної зайнятості в національній економіці) ("World Travel", 2020). Водночас частка США на глобальному ринку туристичних послуг повільно скорочується внаслідок динамічного розвитку туризму в країнах Азії та Африки.

Сполученим Штатам властиві суттєві структурні особливості розвитку галузі, що відрізняють її від багатьох туристичних країн світу. Виразною структурною домінантою є лідерство внутрішнього туризму. За підсумками 2019 р. його частка становить 84 % національного ринку туристичних послуг, решту 16 % забезпечує міжнародний туризм ("World Travel", 2020).

Для країни традиційно характерне переважання виїзного туристичного потоку над в'їзним. США докладають активних зусиль, аби збільшити в'їзний туристичний потік (туристичний експорт). Варто підкреслити важливу роль у цих зусиллях Національного офісу подорожей і туризму Міністерства торгівлі США. Офіс створює позитивний діловий клімат для зростання сектору подорожей та туризму через зменшення інституційних бар'єрів, адмініструє спільні маркетингові зусилля, забезпечує офіційну статистику міжнародних поїздок з/до Сполучених Штатів, координує співпрацю між федеральними відомствами за допомогою Ради з питань туризму. Офіс працює над підвищенням міжнародної конкурентоспроможності американської індустрії подорожей і туризму.

Ефективним інструментом для просування США як провідної туристичної дестинації на світовому ринку зарекомендувала себе спеціальна маркетингова програма «Brand USA», розпочата з 2011 р. Вона фінансується без залучення коштів федерального бюджету на внески дестинацій, туристичних брендів, при-

ватного сектору, а також надходжень від іноземних відвідувачів, які прибувають до Сполучених Штатів за програмою безвізового в'їзду. За період 2011–2019 рр. кількість міжнародних туристичних прибуттів до США зростає з 63,5 млн до 79,3 млн (на 24,9 %). Географічна структура в'їзного турпотoku своєрідна: домінують Канада – 26 % та Мексика – 24 %. Другу половину потоку забезпечують резиденти Сполученого Королівства – 6 %, Японії – 5 %, КНР – 4 % та решти країн світу ("U. S. Travel Assotiation", 2019).

На території США розвинуті всі сучасні види туризму. Основною складовою є подорожі з метою відпочинку у вільний час: відвідування родичів і друзів, пляжний відпочинок, культурно-пізнавальний туризм, шопінг-туризм, екологічний, подієвий, розважальний (поїздки з метою відвідування тематичних парків, казино та ін.), гастрономічний, гірськолижний тощо. Разом такі подорожі формують 70 % національного ринку туристичних послуг. Частка ділового туризму становить 30 % ("World Travel", 2020).

У географічному аспекті найвищими обсягами надходжень від внутрішніх і міжнародних туристів вирізняються такі штати (2018 р., млрд доларів США): 1) Каліфорнія – 148,4; 2) Флорида – 102,8; 3) Нью-Йорк – 83,0; 4) Техас – 76,4; 5) Невада – 42,5; 6) Іллінойс – 41,7 ("U. S. Travel Assotiation", 2018).

Якщо ж розглядати конкретні «туристичні магніти» саме для іноземних відвідувачів, то на верхівці рейтингу опиняються великі міста. За даними Національного офісу подорожей і туризму Міністерства торгівлі США, об'єктами підвищеного інтересу з боку іноземних туристів були (2019 р., млн прибуттів): 1) Нью-Йорк – 14,0; 2) Маямі – 8,3; 3) Лос-Анджелес – 7,7; 4) Лас-Вегас – 6,6; 5) Орlando – 5,7; 6) Сан-Франциско – 3,0 ("U. S. Travel Assotiation", 2018).

Вагомим сегментом національного ринку туристичних послуг є туризм культурної спадщини («*cultural & heritage tourism*»). Саме цей термін є найпоширенішим американським еквівалентом європейського поняття «культурний туризм» («*cultural tourism*») або, відповідно, поняття «культурно-пізнавальний туризм» в Україні. Насамперед культурна спадщина важлива для самих американців. Вони залюбки подорожують з метою відвідування історичних пам'яток (особливо America's Patriotic Places), оригінальних архітектурних об'єктів, концертів, музеїв або галерей, національних парків, виставок; беруть участь у традиційних масштабних подіях на зразок карнавалів або тематичних фестивалів тощо. Усі ці об'єкти, заклади та установи тісно інтегровані в індустрію туризму щільною мережею зв'язків з туроператорами, готелями, конвеншн-бюро, авіаперевізниками та ЗМІ.

Культурна спадщина США цікава також мільйонам іноземців. Прикладом корисної маркетингової розробки Національного офісу подорожей і туризму Міністерства торгівлі США є «Профіль відвідувача культурної спадщини» (CHV). Профіль демонструє характеристики діяльності в США певного сегмента іноземних туристів – саме тих зарубіжних відвідувачів, які вважали для себе важливою культурну складову подорожі. Кількість таких прибуттів до США за 2019 р. оцінюють у 22,5 млн доларів США (28 % в'їзного турпотoku). За підсумками подорожі 17,3 млн респондентів заповнили спеціальні анкети. Обробка анкет дала змогу встановити пріоритетні види діяльності під час подорожей. Зокрема, 86,1 % респондентів здійснювали огляд визначних місць; 60,4 % – відвідували національні

парки/монументи; 50,6 % – художні галереї/музеї; 45 % – історичні пам'ятки; 29,9 % – розважальні/тематичні парки; 25,8 % – об'єкти культурної/етнічної спадщини; 24,6 % – концерт/спектакль/мюзикл та ін. («National Travel», 2020).

США ратифікували Конвенцію про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини 1972 р. Водночас варто підкреслити непослідовну позицію держави щодо ЮНЕСКО. США вже двічі залишали ЮНЕСКО (уперше – у 1984 р., у 2003 р. США повернулися; вдруге – у 2019 р.). Список об'єктів Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО в США станом на початок 2020 р. налічує 24 (11 – за культурними критеріями, 12 – за природними критеріями, 1 – змішаного типу). При цьому 2 об'єкти визнані шедеврами людського генія (Статуя Свободи в м. Нью-Йорку, Монтічелло – садиба третього президента США Т. Джефферсона та університет штату Вірджинія в м. Шарлотсвіллі) і 10 об'єктів – природними феноменами виняткової краси та естетичної важливості. Національний парк «Еверглейдс» знаходиться в Списку всесвітньої спадщини, що перебуває під загрозою.

На основі багатих і різноманітних природних та історико-культурних ресурсів у США створено розгалужену мережу національних парків. Спостерігаємо тенденцію до зростання їхньої популярності в американців і іноземних відвідувачів. Ця мережа складається з 419 об'єктів різного типу (національні пам'ятки, заповідники, історичні парки, меморіали, стежки, узбережжя та ін.). Вона підпорядкована Службі національних парків Міністерства внутрішніх справ США. Якщо за 2010 р. усі національні парки різного типу зареєстрували 281,3 млн візитів, то за 2019 р. – уже 327,5 млн візитів ("National Park Service", 2020).

Справжніми магнітами для туристів є 62 національних парки у вузькому розумінні – як об'єкти природно-заповідного фонду. Лише найкращі 10 з них (Грейт-Смокі-Маунтінс, Гранд Каньйон, Рокі Маунтін, Зіон, Йосеміті та ін.) разом зафіксували за 2019 р. показник у 49,2 млн відвідувань ("National Park Service", 2020).

У багатьох випадках на вибір місця призначення багатотисячних туристичних потоків впливають популярні фестивалі або карнавали на зразок Барнін Мен у пустелі Блек-Рок (Невада), Марді Гра та Джазового фестивалю у Новому Орлеані (Луїзіана), Коачелла в Індіо (Каліфорнія), Тижня моди в Нью-Йорку тощо.

Вагомою складовою ресурсного потенціалу туризму культурної спадщини є музеї. Роль музеїв для розвитку туризму залежить від основних мотивів подорожі, тобто певного виду туристичної діяльності, який обирає людина. Для характеристики цієї ролі варто залучити уяви про види та цикли рекреаційних занять.

Якщо турист надає перевагу відпочинку на пляжі, лікувально-оздоровчим процедурам або вирішенню ділових питань і витрачає на це основну частину часу подорожі, то відвідування музеїв може бути лише епізодичним. Зазвичай це пояснюють бажанням урізноманітнити види рекреаційних занять.

Якщо ж основним мотивом туристичної подорожі є бажання ознайомитися з матеріальною та духовною культурою свого або інших народів (культурно-пізнавальний туризм), то це суттєво збільшує частку часу на періодичне відвідування музеїв різного профілю.

Нарешті, порівняно невелику частину подорожей можна кваліфікувати саме як музейний туризм. У такому разі в структурі витрат часу туриста домінує систематичне та ретельно сплановане відвідування музеїв (іноді музеїв певного

профілю або певного регіону, навіть одного музею). Як правило, це відбувається внаслідок реалізації персональних культурних потреб людини, академічних або професійних інтересів відвідувачів музеїв і супроводжується належною підготовчою роботою до початку подорожі, збиранням необхідної інформації за визначеною програмою в процесі подорожі, а також обробкою та аналізом зібраних матеріалів після подорожі.

Музеї впливають на рівень туристичного попиту, обсяги, динаміку та географію туристичних потоків завдяки:

- унікальності, автентичності та культурній цінності музейних предметів і колекцій;
- профілю музею;
- художній і культурній цінності історичних музейних будівель, оригінальності архітектурних рішень музейних новобудов;
- особливостям музейної території, автентичності навколишнього середовища;
- зручності транспортно-географічного положення музейного закладу;
- ефективності менеджменту та маркетингу, розвиненості музейних комунікацій;
- оригінальності та масштабності музейних виставок, фестивалів, концертів та інших подій;
- ціновій політиці музею, якості та асортименту основних і допоміжних послуг;
- організації взаємодії з туроператорами, туристично-інформаційними центрами, готелями, перевізниками та іншими суб'єктами туристичної діяльності;
- здатності працювати цілий рік і певною мірою пом'якшити спад ділової активності в туристичних містах і районах у низький сезон тощо.

Зворотний вплив туризму на музеї не менш важливий. Фінансові надходження від обслуговування туристів позитивно впливають на економіку музейних закладів, центрів і регіонів культурно-пізнавального туризму, дають змогу збільшити обсяги фінансування робіт із запобігання руйнуванню та забезпечення збереження, консервації, реставрації та музеєфікації об'єктів спадщини.

У США перші музеї з'явилися в останній чверті XVIII ст. Їх одразу створювали як загальнодоступні заклади з метою розвитку культурно-освітньої діяльності та відпочинку широкої публіки. Деякі з відомих музеїв виникли на базі приватних колекцій заможних підприємців, але були перетворені на публічні інститути. Наприклад, промисловець і банкір Джон Морган подарував дві унікальні колекції дорогоцінного каміння Американському музею природознавства у Нью-Йорку, а також чимало цінних творів мистецтва – музею Метрополітен. Нафтовий магнат Пол Гетті заснував музей образотворчого мистецтва у Лос-Анджелесі. Соломон Гугенгайм, батько якого володів гірничо-металургійною компанією, став засновником музею сучасного мистецтва у Нью-Йорку.

Сучасна музейна мережа США надзвичайно розгалужена і децентралізована. Вузлами цієї мережі та водночас видатними дестинаціями культурно-пізнавального туризму є Вашингтон, Нью-Йорк, Чикаго, Лос-Анджелес, Х'юстон, Даллас та ін. Щорічно американські музеї реєструють приблизно 850 млн відвідувань. Це сприяє збереженню та вивченню національної спадщини, подоланню культурних, політичних суперечностей і нерівності в суспільстві за допомогою діалогу та просвіти відвідувачів.

Державних музеїв порівняно небагато, вони функціонують під управлінням трьох урядових структур: Департаменту внутрішніх справ, Департаменту оборони та Смітсонівського інституту. Створений у 1846 р. Смітсонівський інститут сьогодні є найбільшим у світі музейним, дослідницьким і культурно-освітнім комплексом. У складі цього комплексу працюють 19 музеїв, що розташовані переважно у м. Вашингтоні.

Більшість музейних закладів є приватними, незалежними від держави інститутами, проте отримують помітну фінансову підтримку у вигляді федеральних грантів на реалізацію освітніх і виставкових програм через Інститут музейних і бібліотечних послуг (IMLS). Фінансування американських музеїв відбувається коштом трьох основних джерел: надходжень від держави, приватного сектору (окремих осіб, благодійних організацій та фондів, корпоративних спонсорів) і доходів від власної діяльності.

Американська асоціація музеїв (www.aam-us.org) об'єднує музеї та професіоналів музейної справи всієї держави з 1906 р., допомагаючи розробляти стандарти, збираючи та обмінюючись знаннями та найкращими практиками, а також надаючи інформаційно-рекламну допомогу з питань, актуальних для всієї музейної спільноти. Особливо важливу роль відіграє Кодекс музейної етики (<http://www.aam-us.org/resources/ethics-standards-and-best-practices/code-of-ethics>), положення якого регулюють усі основні сфери музейної діяльності.

Асоціація тематичних розваг (Themed Entertainment Association, TEA) у співпраці з корпорацією AECOM щороку публікують авторитетний аналітичний звіт про відвідуваність глобальних атракцій «Theme Index and Museum Index» (Rubin, 2018). Звіт містить інформацію про 20 найкращих музеїв світу та окремих його регіонів. Спираючись на ці дані, укладено рейтинг найвідвідуваніших музеїв США (табл. 1).

Таблиця 1

10 найкращих музеїв США за кількістю відвідувачів у 2018 році

Назва музею	Кількість відвідувачів (тис. осіб)
Музей мистецтва Метрополітен (Нью-Йорк)	7 360
Національний музей авіації та космонавтики (Вашингтон)	6 200
Американський музей природознавства (Нью-Йорк)	5 000
Національний музей природничої історії (Вашингтон)	4 800
Національна галерея мистецтв (Вашингтон)	4 404
Національний музей американської історії (Вашингтон)	3 800
Нью-Йоркський музей сучасного мистецтва (MoMA)	2 774
Науковий центр Каліфорнії (Лос-Анджелес)	2 520
Національний музей афроамериканської історії та культури (Вашингтон)	2 400
Х'юстонський музей природничих наук (Х'юстон, Техас)	2 313

За даними: TEA/AECOM 2018 Theme Index and Museum Index

Стисло зупинимося на всесвітньо відомих музеях США різного профілю. Музей мистецтва Метрополітен (або просто *Мет*) засновано в Нью-Йорку в 1870 р. Його

колекції складаються з понад 2 млн музейних предметів, це найбільше в Західній півкулі зібрання творів мистецтва. Представлені пам'ятки образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва Стародавнього Єгипту, Греції та Риму, країн Західної Європи (Італії, Франції, Фландрії, Голландії, Англії, Німеччини та ін.), Близького і Далекого Сходу. Поміж унікальних експонатів: сфінкс жінки-фараона Хатшепсут вагою 7 т (Стародавній Єгипет, 15 ст. до н. е.), асирійські скульптури крилатих левів з головою людини (Північний Ірак, 9 ст. до н. е.), давньогрецька кераміка, твори Тіціана, Рембрандта, Рафаеля, Караваджо, Яна Вермера та ін.

Національний музей авіації та космонавтики розташований у м. Вашингтоні та є складовою Смітсонівського інституту. Музей заснований у 1976 р. Тут зібрано найбільшу у світі колекцію історичних літаків і космічних апаратів. Майже всі експонати музею є оригінальними екземплярами або їх дублерами, зокрема історичні літаки «Дух Сент Луїса», «Дуглас Ді-Сі 3», космічний апарат «СпейсШипУан», копія місячного модуля космічного апарату «Аполло 2» (назва американської програми пілотованих польотів на Місяць) та багато інших. Це авторитетний дослідницький центр у галузі авіації та космічних польотів, планетології, геології та геофізики.

Американський музей природознавства (Нью-Йорк) був відкритий у 1869 р. На відвідувачів чекають справжні дива природи: шліфований зріз гігантської секвої з Каліфорнії (дерево, з якого його було зроблено, мало вік понад 1400 років і висоту понад 91 м); фрагменти скелету австралопітека «Люсі», знайдені у 1974 р. в Ефіопії (ця істота жила 3,2 млн років тому та володіла прямоходінням, як людина); реконструкція скелету одного з найбільших динозаврів, що коли-небудь були виявлені, – титанозавра – довжиною 37 м (фрагменти скелету знайдено в аргентинській Патагонії) тощо.

Національний музей американської історії (Вашингтон) створено 1964 р., він є частиною Смітсонівського інституту. Тут зібрані експонати, що розповідають про політичну, військову, соціальну та культурну історію США – від війни за незалежність до наших днів. До перлин колекції належать: прострелений і пропалений зоряно-смугастий прапор США, який дав поштовх створенню гімну країни; локомотив «Джон Буль», що працював з 1831 р.; канонерський човен «Філадельфія»; циліндр, який був на президенті Авраамі Лінкольні в ніч його вбивства та ін.

Музей сучасного мистецтва, або *МоМА* (Нью-Йорк), є одним з найвідоміших музеїв сучасного мистецтва світу. Його засновано 1929 р. Музейне зібрання містить понад 150 тис. одиниць зберігання (роботи з архітектури та дизайну, малюнки, твори живопису, скульптури, фотографії, книги, фільми тощо). Поміж найцінніших експонатів «Той, що купається» Поля Сезанна, «Зоряна ніч» Вінсента ван Гога, «Танок» Анрі Матісса, «Спляча циганка» Анрі Руссо, «Постійність пам'яті» Сальвадора Далі та ін. Музей динамічно розвивається: поповнює колекції, збільшує площу приміщень, відомий креативною виставковою діяльністю.

Висновки

Культурна спадщина є важливою складовою ресурсного потенціалу для розвитку сектору подорожей і туризму США. Практика Сполучених Штатів демонструє чимало інноваційних та ефективних рішень, корисних для суб'єктів вітчизняного

туристичного бізнесу, а також органів управління туризмом на локальному, регіональному та національному рівнях. Визначаючи стратегічні орієнтири розвитку туризму в Україні на перспективу, варто глибоко вивчати закордонний досвід.

Список бібліографічних посилань

- Всесвітня туристська організація. (1999). *Глобальний етичний кодекс туризму*. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/983_001.
- Bellingham and Whatcom County, Washington. (2018). *Cultural Heritage Tourism Strategic Plan: 2018–2022*. <http://mrsc.org/getmedia/af81721d-a449-41d5-aedc-f71523f6687e/b45w47tourismplan.pdf.aspx>.
- McNulty, R., & Koff, R. (2014). *Cultural Heritage Tourism*. Partners for Livable Communities. <https://www.americansforthearts.org/sites/default/files/culturalheritagetourism.pdf>.
- National Park Service. (2020, March 10). *Visitation Numbers*. <https://www.nps.gov/aboutus/visitation-numbers.htm>.
- National Travel & Tourism Office. (2020). *International Visitation and Spending in the United States*. https://travel.trade.gov/outreachpages/inbound.general_information.inbound_overview.asp.
- Rubin, J. (Ed.). (2018). *Global Attractions Attendance Report*. Themed Entertainment Association (TEA). <https://www.aecom.com/wp-content/uploads/2019/05/Theme-Index-2018-4.pdf>.
- U.S. Department of Commerce. (2005). *A Position Paper on Cultural & Heritage Tourism in the United States*. <https://www.americansforthearts.org/sites/default/files/CulturalTourism.pdf>.
- U.S. Travel Assotiation. (2018). *The Economic Impact of the Travel Industry*. <https://www.ustravel.org/economic-impact#ny>.
- U.S. Travel Assotiation. (2019). *Fact Sheet International Inbound Travel to the U.S*. https://www.ustravel.org/system/files/media_root/document/Research_Fact-Sheet_International-Inbound.pdf.
- World Tourism Organization. (2018). *Tourism and Culture Synergies*. Madrid. <https://doi.org/10.18111/9789284418978>.
- World Tourism Organization. (2019). *Kyoto Declaration on Tourism and Culture: Investing in Future Generations*, 4th UNWTO/UNESCO World Conference on Tourism and Culture: Investing in Future Generations, Kyoto, Japan, 12–13 December 2019. https://webunwto.s3.eu-west-1.amazonaws.com/s3fs-public/2019-12/Kyoto-Declaration_FINAL_13122019.pdf.
- World Travel & Tourism Council. (2020, Juni 8). *Economic Impact Reports. United States*. <https://wttc.org/Research/Economic-Impact>.

References

- Bellingham and Whatcom County, Washington. (2018). *Cultural Heritage Tourism Strategic Plan: 2018–2022*. <http://mrsc.org/getmedia/af81721d-a449-41d5-aedc-f71523f6687e/b45w47tourismplan.pdf.aspx> [in English].
- McNulty, R., & Koff, R. (2014). *Cultural Heritage Tourism*. Partners for Livable Communities. <https://www.americansforthearts.org/sites/default/files/culturalheritagetourism.pdf> [in English].
- National Park Service. (2020, March 10). *Visitation Numbers*. <https://www.nps.gov/aboutus/visitation-numbers.htm> [in English].

- National Travel & Tourism Office. (2020). *International Visitation and Spending in the United States*. https://travel.trade.gov/outreachpages/inbound.general_information.inbound_overview.asp [in English].
- Rubin, J. (Ed.). (2018). *Global Attractions Attendance Report*. Themed Entertainment Association (TEA). <https://www.aecom.com/wp-content/uploads/2019/05/Theme-Index-2018-4.pdf> [in English].
- U.S. Travel Assotiation. (2018). *The Economic Impact of the Travel Industry*. <https://www.ustravel.org/economic-impact#ny> [in English].
- U.S. Travel Assotiation. (2019). *Fact Sheet International Inbound Travel to the U.S.* https://www.ustravel.org/system/files/media_root/document/Research_Fact-Sheet_International-Inbound.pdf [in English].
- U.S. Department of Commerce. (2005). *A Position Paper on Cultural & Heritage Tourism in the United States*. <https://www.americansforthearts.org/sites/default/files/CulturalTourism.pdf> [in English].
- World Tourism Organization. (1999). *Hlobalnyi etychnyi kodeks turyzmu [Global Code of Ethics for Tourism]*. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/983_001 [in Ukrainian].
- World Tourism Organization. (2018). *Tourism and Culture Synergies*. Madrid. <https://doi.org/10.18111/9789284418978> [in English].
- World Tourism Organization. (2019). *Kyoto Declaration on Tourism and Culture: Investing in future generations*, 4th UNWTO/UNESCO World Conference on Tourism and Culture: Investing in future generations, Kyoto, Japan, 12–13 December 2019. https://webunwto.s3.eu-west-1.amazonaws.com/s3fs-public/2019-12/Kyoto-Declaration_FINAL_13122019.pdf [in English].
- World Travel & Tourism Council. (2020, Juni 8). *Economic Impact Reports. United States*. <https://wttc.org/Research/Economic-Impact> [in English].

THE ROLE OF CULTURAL HERITAGE IN THE US TOURISM DEVELOPMENT

Hennadii Balabanov

Doctor of Sciences (Geography), Professor;
ORCID: 0000-0002-4404-7551; e-mail: gennady@balabanov.kiev.ua
National University of Food Technologies, Kyiv, Ukraine

Abstract

The current state and structure of the national market of tourist services in the USA are revealed. The peculiarities of using cultural heritage as an essential resource for the development of US tourism have been identified. The primary attention is paid to the analysis of the role of natural, natural-anthropogenic, or human-made museum objects in US tourism development.

Keywords: the USA; tourism; cultural heritage; museums

This is an open access journal and all published articles are licensed under a Creative Commons «Attribution» 4.0.